

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

**FAMILIE BRUINSMA IN DE BOCHT
KOUWE KAK EN TATOEAGE**

KOMEDIE IN DRIE BEDRIJVEN

VOOR 4 DAMES EN 4 HEREN

DOOR

CARL SLOTBOOM

ROLVERDELING

Eugène van Stoetenweg	Zakenman en heer des huizes	(50-65)
Adelheid van Stoetenweg	Zijn echtgenote	(45-60)
Marie Claire	Hun dochter	(20-25)
Willem-Jan Buitenveld	Verloofde van Marie-Claire	(25-30)
Svetlana Karpatova	Russische vriendin van de van Stoetenwegs	(45-50)
Sjef Bruinsma	Neef	(45-55)
Truus Bruinsma	Zijn echtgenote	(45-50)
Boris Bruinsma	Hun zoon	(20-25)

DE VERSCHILLENDE ROLLEN EN DE DAARBIJ BEHORENDE TYPES

Eugène van Stoetenweg	Een zeer succesvol zakenman. Vriendelijk en goedmoedig. Aan zijn manier van doen is te merken dat hij van 'goede komaf' is.
Adelheid van Stoetenweg	Het type vrouw die 'kouwe kak' begon te krijgen toen haar echtgenoot geld begon te verdienen. Ze doet behoorlijk 'uit de hoogte' en spreekt de woorden zoals 'papá, mamá en pardon' op z'n Frans uit. Laat zich laagdunkend over andere mensen uit.
Marie-Claire	Meegegroeid met de air van haar moeder. Een verwend nest.
Willem-Jan Buitenveld	Een saaie, nietszeggende jongeman.
Svetlana Karpatova	Russische ex-ballerina van het Bolsjoi-theater. Een vrolijk mens met een sterk Russisch accent.
Sjef Bruinsma	Een type dat zich absoluut niet weet te gedragen, maar die zich overal thuis voelt. Voelt zich een hele Piet in het andere milieu. Denkt dat hij net zoveel stijl heeft. Praat veel en is zeer overtuigd van zichzelf.
Truus Bruinsma	Een schuchter mens, die in gezelschap nauwelijks op of om durft te kijken. Vreselijk dom en initiatiefloos. Doet alles wat haar man zegt.
Boris Bruinsma	Het toppunt van domheid. Weet zich nog minder te gedragen dan zijn vader en stottert. Macho-achtig mannetje met op zijn borst een tatoeage van een naakte vrouw. Evenals zijn vader, denkt ook hij een enorme uitwerking op het andere geslacht te hebben. (NOTE: Ondanks het feit dat Boris stottert, praat hij niet langzaam. Wel tempo houden)

KLEDING-ADVIEZEN

Eugène van Stoetenweg	Goed en duur gekleed
Adelheid van Stoetenweg	idem
Marie-Claire	Sportief, maar duur
Willem-Jan Buitenveld	idem
Svetlana Karpatova	Brede hoed. Jurk met franje. Zoals een diva.
Sjef Bruinsma	Netjes, maar zonder smaak. Eventueel trainingspak. Veel gouden kettingen en ringen.
Truus Bruinsma	Het tegendeel van haar echtgenoot. Smakeloze jurk, met

korte sokken en gymschoenen.

Boris Bruinsma

Kleurige bloes die niet te ver geopend mag zijn omdat men in het begin zijn tatoeage niet mag zien. Spijkerbroek en gymschoenen. Eventueel trainingspak.

KORTE INHOUD

Zondagochtend in huize van Stoetenweg.

Het lijkt een rustige dag te worden, maar dat verandert wanneer de heer des huizes, Eugène van Stoetenweg, tussen de reclamefolders een brief uit België vindt, die daar per ongeluk tussen moet zijn gekomen. De brief is afkomstig van ene Sjef, een zeer verre neef van Eugène. Sjef schrijft dat hij binnenkort zijn familie met een bezoek zal vereren en aangezien hij noch achternaam, adres, of telefoonnummer heeft vermeld, is het voor de familie niet mogelijk hem te vragen het bezoek uit te stellen i.v.m. met de op handen zijnde verloving van hun dochter Marie-Claire met Willem Jan.

Op deze zondagochtend staat Sjef, onverwacht met vrouw en zoon op de sjeke stoep van huize van Stoetenweg. Dat deze familie niet zeer gelukkig is met dit bezoek, ontgaat de zwaksociale Sjef volkomen. Als hij dan ook nog terloops laat weten veertien dagen te zullen blijven, raken de van Stoetenwegs lichtelijk in paniek.

Carl Slotboom.

www.carlslotboom.nl
toneelslotboom@quicknet.nl

Dit toneelstuk werd door de auteur bijgewerkt in november 2013.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat is het toneel leeg. Na enkele ogenblikken komt Marie-Claire via de tuindeuren op. Ze is gekleed in tenniskleding. Ze zet haar racket tegen de huiskamerbar en neemt iets te drinken. Ze gaat op de bank zitten, benen gestrekt en drinkt. Na enkele ogenblikken gaat haar mobiele telefoon)

- MARIE-C. Met Marie-Claire... **(Spreekpauze)** Hé, hallo Elizabeth!... **(Spreekpauze)** Wat zeg je?... **(Spreekpauze)** Nee jôh, ik ben net terug, ik vind het genoeg voor vandaag... **(Spreekpauze)** Nee, niet met Willem-Jan, die had geen zin... **(Spreekpauze)** Inderdaad, nog drie maanden. Ik kan het me nog helemaal niet voorstellen. Mevrouw Marie-Claire Buitenveld-van Stoetenweg... **(Spreekpauze)** Ach, je weet hoe mijn ouders zijn, alles tot in de puntjes geregeld. Het liefst trouwde ik in een stil dorpje achteraf, zonder al teveel poespas en vooral... zonder al die vervelende vrienden en relaties van papá en mamá. Maar ja, ik ben hun enige dochter en ik begrijp ook wel dat ze van die dag iets bijzonders willen maken. Vorige week zijn we in ondertrouw gegaan en toen ik thuiskwamen stond er een schitterende sportwagen, cadeautje van mijn ouders... **(Spreekpauze)** Nou, dan mag je wel opschieten, want het werd al behoorlijk druk op de baan... **(Spreekpauze)** Nou, bel Jan-Hein, die zocht nog een partner... **(Spreekpauze)** Ja, tot ziens Elizabeth, bye. **(Legt op)** Jaloerse kip. **(Adelheid komt op)**
- ADELHEID Fijn getennist Marie-Claire? Hoorde ik je nou zo-even praten?
- MARIE-C. Elizabeth van Bruilensteyn belde. Ze viel zowat in onmacht toen ik haar vertelde van mijn nieuwe auto. Je zult zien dat zij er volgende week ook een heeft. Ze zal net zolang zeuren tot haar vader overstag gaat.
- ADELHEID Dat kunnen de Bruilensteyns helemaal niet betalen lieve schat. Die man is maar een doodgewone kruidenier.
- MARIE-C. Nou... kruidenier... hij heeft een groothandel en vijftig man personeel.
- ADELHEID Maar daarom is hij nog lang geen Albert Heyn Marie-Claire. Overigens, heb jij papá gezien?
- MARIE-C. Hij zit in de tuin. Ik zal hem even roepen. **(Marie-Claire af. Kort daarop komt Eugène binnen)**
- EUGÈNE Je had naar me gevraagd lieve?
- ADELHEID Ja, zeg heb jij nu al met Willem-Jan gesproken?
- EUGÈNE **(Schenkt twee glaasjes sherry in en geeft er één aan Adelheid)** Nee en eerlijk gezegd zie ik op tegen dat gesprek.
- ADELHEID Wat bedoel je Eugène?
- EUGÈNE Ik vraag me de laatste tijd steeds vaker af of Willem-Jan de capaciteiten heeft.
- ADELHEID Eugène, die jongen is afgestudeerd econoom!
- EUGÈNE Dat wil nog niet zeggen dat hij een bedrijf met meer dan honderdvijftig man personeel kan leiden. Ik heb hem de laatste tijd een beetje in de gaten gehouden en ik moet je zeggen ik heb zo mijn twijfels.
- ADELHEID Maar Marie-Claire rekent er op dat hij eens op jouw stoel komt te zitten Eugène. Bovendien is Willem-Jan een uitstekende partij voor onze dochter.
- EUGÈNE Ik heb nog wat tijd nodig Adelheid. Bovendien ben ik zeker nog een jaar directeur.
- ADELHEID Doet hij zijn werk niet goed?
- EUGÈNE Ja, daar heb ik geen klachten over. Hij neemt echter zo weinig initiatief. Hij doet precies wat hem wordt opgedragen, maar daar houdt het dan ook mee op.
- ADELHEID Gun hem wat tijd Eugène.
- EUGÈNE Tijd is geld lieve Adelheid.
- ADELHEID Ja, jij hebt in deze het laatste woord, jij bent tenslotte de directeur. Nou, ik ga naar de tuin, het is mij te warm om binnen te zitten. **(Adelheid af)**
- EUGÈNE **(Voor zichzelf)** Ik weet het niet met die jongen, ik weet het niet...
- MARIE-C. **(Komt op)** Wat weet je niet papá?
- EUGÈNE Huh...? Oh eh... dat weet ik niet meer.

MARIE-C. Je weet niet of Willem-Jan geschikt is om jouw opvolger te worden. Zo is het toch?

EUGÈNE Nou eh... hoe kom je daar nu bij?

MARIE-C. Ik ken je toch. Je twijfelt aan zijn capaciteiten.

EUGÈNE Nou... twijfelen is een groot woord...

MARIE-C. Papá, we zitten in hetzelfde schuitje.

EUGÈNE Schuitje? Wat bedoel je kind?

MARIE-C. Ik twijfel namelijk ook.

EUGÈNE Wat weet jij nou van het bedrijf? Hoe kun jij nu zeggen dat je twijfelt aan zijn capaciteiten als directeur?

MARIE-C. Oh nee, daar kan ik niet over oordelen.

EUGÈNE Nou dan.

MARIE-C. Met hetzelfde schuitje bedoel ik dat we allebei twijfelen. Jij aan zijn capaciteiten als directeur en ik aan zijn capaciteiten als echtgenoot.

EUGÈNE Kind! Wat zeg je nu?

MARIE-C. Ja papá, ik twijfel aan Willem-Jan.

EUGÈNE Eh... kan hij niet... ik bedoel... wil hij wel, maar eh... kan hij niet?

MARIE-C. Je bedoelt dat hij impotent is?

EUGÈNE Pardon?!

MARIE-C. Je wilt me toch niet wijsmaken dat je niet weet wat dat betekent papá?!

EUGÈNE Ja... ik bedoel... nee... ja, natuurlijk weet ik wat dat betekent. Maar eh... nou eh... hoe zal ik het zeggen...? Is hij dat? Ogod!

MARIE-C. Geen paniek papá, dat zit allemaal wel goed.

EUGÈNE Nou dan, wat is dan het probleem?

MARIE-C. Er is nog meer dan alleen potentie papá.

EUGÈNE Oh ja? Eh... ik bedoel...

MARIE-C. Ook ik heb de laatste tijd nagedacht. In het begin leek het allemaal zo mooi. Ik was verliefd en de hele wereld leek op z'n kop te staan.

EUGÈNE Na de eerste verliefdheid kwamen jij en de wereld weer terug in hun normale proporties, is het niet?

MARIE-C. Hij is ontzettend lief voor me, daar ligt het niet aan.

EUGÈNE Waar ligt het dan wel aan?

MARIE-C. Hij is zo saai, zo ontzettend saai.

EUGÈNE Een saaie impotenterik dus.

MARIE-C. Alleen saai papá.

EUGÈNE Nou ja, dat is ook genoeg.

MARIE-C. Er zit zo weinig bij, het lijkt af en toe wel een oude vent.

EUGÈNE Af en toe is niet erg.

MARIE-C. Méér dan af en toe papá.

EUGÈNE Dat wordt al problematischer.

MARIE-C. Andere mensen van mijn leeftijd gaan uit, genieten, maken plezier met leeftijdgenoten. Hij wil het liefst thuis zitten en mijn hand vasthouden.

EUGÈNE **(Staart in zijn glas)** Tja...

MARIE-C. Begrijp je nu waarom ik zeg dat we in hetzelfde schuitje zitten?

EUGÈNE Ik begrijp het lieve schat. Wat vervelend voor je. Wat ben je nu van plan?

MARIE-C. Ik weet het niet papá, ik weet het werkelijk niet. Ik moet er nog eens goed over nadenken.

EUGÈNE Volgende week kunnen de trouwkaarten bij de drukkerij afgehaald worden. Veel tijd om na te denken heb je dus niet meer, dat besef je toch wel?

MARIE-C. Maar al te goed.

EUGÈNE **(Pakt de handen van zijn dochter)** Lieve schat, waarom heb je niet eerder met me gepraat?

MARIE-C. Papá! Wanneer heb jij nu tijd om te praten?

EUGÈNE Ik leid een groot bedrijf Marie-Claire. Bovendien pluk jij hier ook de vruchten van. Menig meisje van jouw leeftijd zou zich dat wensen wat jij allemaal bezit.

MARIE-C. Dat weet ik wel, ik maak je ook geen verwijten. Ik zeg alleen dat je zo weinig tijd hebt. Bovendien moest ik eerst voor mezelf een aantal dingen op een rijtje zetten, dat begrijp je toch wel?

EUGÈNE Heb je er al met hem over gesproken?

MARIE-C. Nee, ik moet eerst zelf duidelijkheid hebben.

EUGÈNE Hoe graag ik het ook zou willen, ik kan je niet helpen. Dit moet je helemaal met jezelf uitvechten.

MARIE-C. Dat weet ik. Nou, ik ga mijn badpak aantrekken. Oh en papá, zeg nog maar niets tegen mamá, je weet hoe ze is. **(Marie-Claire af)**

EUGÈNE **(Voor zichzelf)** Mijn hemel, ze zal toch niet op het laatste moment van gedachten veranderen? Dat zou een ramp betekenen, alles is al geregeld en het heeft me nu al een behoorlijke duit gekost. Nou ja, ik zal nog weleens met haar praten. Laat ik eerst die kranten en reclamefolders maar eens opruimen, die liggen hier nu al dagen. **(Op de bar liggen kranten en reclamefolders. Pakt een brief)** Wat is dit? Een brief? Die moet hier al dagenlang tussen liggen. **(Leest)** Aan de familie des huizes, Multatulielaan vierenenzeventig. Een Belgische postzegel. Geen afzender vreemd. **(Maakt hem open. Leest hardop voor)** Beste familieleden. Het wordt tijd dat wij elkaar eens leren kennen en wij zijn dan ook van plan jullie binnenkort met een bezoek te vereren. Het is... **(Onverstaanbaar gemompel)** Hartelijke groeten van Sjef. **(Denkt na)** Sjef? Ik heb geen idee wie Sjef is. **(Loopt naar de tuindeuren)** Ach Adelheid, zou je even willen komen?

ADELHEID **(Komt op)** Wat is er Eugène?

EUGÈNE Zeg, ken jij ene Sjef uit België?

ADELHEID Sjef? Uit België zeg je? Nooit van gehoord, wie is dat?

EUGÈNE Geen idee, maar hij schijnt familie van ons te zijn.

ADELHEID Van jou of van mij?

EUGÈNE **(Kijkt in de brief)** Familie van mijn grootmoeder van moeders kant.

ADELHEID Dat is al bijna geen familie meer, dat is veel te ver weg. Wat wil die man?

EUGÈNE Ons bezoeken.

ADELHEID Bezoeken? Wanneer?

EUGÈNE Binnenkort.

ADELHEID Dat is onmogelijk Eugène. Binnenkort hebben we geen tijd. Over drie maanden treedt Marie-Claire in het huwelijk. We hebben het veel te druk met de voorbereidingen. Eugène, bel die man op en zeg dat hij zijn bezoek moet uitstellen tot na het huwelijk.

EUGÈNE Dat lijkt me een goed idee lieve, dat zal ik doen. **(Kijkt weer in de brief)** Eens kijken... achternaam... telefoonnummer... Oh, dat is leuk zeg.

ADELHEID Wat is leuk Eugène?

EUGÈNE Er staat geen achternaam en geen telefoonnummer in die brief.

ADELHEID Je kunt inlichtingen toch bellen?

EUGÈNE En vragen of zij ene Sjef uit België kennen? Lieve Adelheid, de helft van alle Belgen heet Sjef. Nou daar zijn we mooi klaar mee.

ADELHEID Zeg wacht eens, ik herinner mij opeens dat jouw moeder weleens heeft verteld over familie die in België zou wonen.

EUGÈNE Ja nu je het zegt. Was niet één van die familieleden burgemeester?

ADELHEID Volgens moeder was het contact met deze Belgische tak van de familie helemaal verwaterd.

EUGÈNE Moeder is dood, dus die kunnen we niets meer vragen.

ADELHEID Wat doen we nu?

EUGÈNE We kunnen niets doen. We wachten tot meneer Sjef zich meldt en dan zal ik hem vragen zijn bezoek uit te stellen. Overigens is die brief per ongeluk tussen de reclamefolders terecht gekomen en heeft hier waarschijnlijk al dagenlang gelegen.

ADELHEID Welke datum staat er op het poststempel?

EUGÈNE **(Kijkt op de enveloppe)** De veertiende. Mijn hemel, dat is een week geleden.

ADELHEID Misschien is meneer Sjef al onderweg.

EUGÈNE Dat lijkt me sterk, je komt toch niet zonder afspraak bij vreemde mensen op visite?

ADELHEID Je hebt gelijk. Laten we op de volgende brief of het telefoontje wachten, dan kunnen we het uitleggen en hem in het najaar inviteren. Als je me nodig hebt, ik ben in de tuin. **(Adelheid af)**

MARIE-C. **(Komt op in badpak en ziet de brief op de bar)** Van wie is die brief uit België?

EUGÈNE Van Sjef.

MARIE-C. Oh. Waar is mamá?

EUGÈNE Die zit in de tuin. Maar zeg eens, ken jij die Sjef?

MARIE-C. Sjef? Nee, hoezo?

EUGÈNE Je reageerde zo vanzelfsprekend.

MARIE-C. Wie is Sjef?

EUGÈNE Een zeer verre neef uit België. Hij schreef dat hij ons binnenkort komt bezoeken.

MARIE-C. Ken jij hem wel?

EUGÈNE Nooit van gehoord, laat staan ontmoet. Hij is familie van de grootmoeder van mijn moeder. Hij vindt het nodig dat we eens kennismaken.

MARIE-C. Is dat van die familie die destijds naar België is verhuisd? Ik kan mij herinneren dat grootmoeder er wel eens over heeft gesproken. Is één van die familieleden niet minister of zoiets?

EUGÈNE Burgemeester. Nou, ik ga maar eens naar boven, ik heb nog te doen.
(Eugène af)

WILLEM-J **(Komt op via de tuindeuren. Geeft Marie-Claire een vluchtige kus op haar wang)** Dag schat, hoe was het op de baan?

MARIE-C. Heerlijk en wat heb jij gedaan?

WILLEM-J Niets, ik voel me wat moe vandaag.

MARIE-C. Moe? Op jouw leeftijd? Je zou eens wat aan sport moeten doen.

WILLEM-J Ik bridge.

MARIE-C. Bridge is toch geen sport, dat is een gezelschapsspel. Waarom ga je niet zwemmen of voetballen voor mijn part.

WILLEM-J Voetballen??? Zeg waar zie je me voor aan?! Iedereen voetbalt. Overigens, wat heb je tegen het spelen van bridge?

MARIE-C. Ik heb niets tegen bridge, maar een flitsende bezigheid is het nu ook weer niet.

WILLEM-J Ik ben helemaal niet van plan een flitsende bezigheid te gaan bedrijven. Bridge is voldoende. Wat was je van plan te gaan doen?

MARIE-C. Ik neem een duik in het zwembad. Kom, trek je zwembroek aan en ga mee.

WILLEM-J Nou, daar heb ik eigenlijk niet zoveel zin in.

MARIE-C. **(Met een zucht)** Oh ja, ik was even vergeten dat je moe was. Als je je bedenkt, je weet waar ik ben. **(Marie-Claire af)**

WILLEM-J Wat heeft ze toch de laatste tijd? Opeens deugt er niets meer aan me en loopt ze op alles te vitten.

EUGÈNE **(Komt op)** Ah Willem-Jan beste kerel, hoe is het?

WILLEM-J Dat stond ik me net af te vragen meneer van Stoetenweg.

EUGÈNE Dat klinkt nogal dramatisch.

WILLEM-J Ik vraag me af wat Marie-Claire de laatste tijd heeft. Ze is opeens zo afstandelijk.

EUGÈNE Ach, dat is vrouw eigen. Zo hangen ze om je hals en zo zijn ze afstandelijk. Je kunt er geen peil op trekken.

WILLEM-J Misschien zit ze ergens mee.

EUGÈNE Je zou het haar kunnen vragen nietwaar?

WILLEM-J Ik heb nu geen zin in discussies, ik ben wat vermoeid.

EUGÈNE Dan vraag je het haar wanneer je uitgerust bent. Kom, ga mee in de tuin zitten. **(Beiden via de tuindeuren af. Het toneel is een ogenblik leeg. Na enkele ogenblikken gaat de deur open en komt Sjef binnen)**

SJEF **(Kijkt om zich heen)** Hallo... volluk!... Hallihallo! **(Krabt zich op zijn hoofd)** Wat een vreemde bedoening. Alle deuren open en geen mens te bekennen. **(Zegt in de deuropening)** Kom binnen, er is niemand thuis. **(Truus en Boris komen op. Truus zeult met twee koffers)**

BORIS We-weet je ze-ze-zeker dat we hier me-moeten zijn pe-pa?

SJEF Dit is toch Multatulielaan vierenzeventig?

BORIS Je-ja!

SJEF Nou, wat zeur je dan?

TRUUS Kan ik die koffers neerzetten Sjef?

SJEF Truus neem nou eens één keer in je leven zelf een initiatief. **(Truus zet de koffers neer)**

BORIS **(Kijkt om zich heen)** Sssss...

SJEF Wat nou sssst! Waarom moeten we stil zijn, er is toch niemand?!

BORIS Se-se-sjieke bedoening.
 SJEF **(Kijkt om zich heen)** Zo te zien is dit de beter gesitueerde tak van de familie. **(Is naar de bar gelopen, fluit van verbazing)** Kijk eens hier, dat ziet er goed uit. Het lijkt wel een kroeg.

BORIS Zal ik we-we-wat in-se-schenken pe-pa?
 SJEF Jij blijft overal met je fikken af. Heb je dan helemaal geen manieren?!

BORIS Ne-nee.
 TRUUS Weet je zeker dat hier familie van je woont Sjef?
 SJEF Wat heet zeker? De enige zekerheid die de mens heeft is de dood en de belasting. Waar je je ook verstoppt, die twee weten je te vinden. Maar om je vraag te beantwoorden, ik weet het zeker.

TRUUS Zouden ze je brief hebben ontvangen?
 SJEF Ik zou niet weten waarom ze die niet hebben ontvangen.

TRUUS Nou omdat er niemand thuis is.
 BORIS Pa he-heeft ook ne-niet geschreven wanneer we zouden ke-ke-komen ma.
 SJEF Vanwege het verrassingseffect. Maar laten we gaan zitten, ik krijg platvoeten van dat staan. **(Gaan zitten)**

BORIS Lu-lu-lu...
 SJEF Houd je een beetje in, wil je?!

BORIS Die ste-teoel bedoel ik, die ze-zit lu-lu-lekker.
 TRUUS Bij ons hangen alle veren eruit.
 SJEF **(Kijkt rond)** Ik vraag me af hoe mensen aan zoveel geld komen. Poepie-sjiek. Het lijkt Drakensteyn wel.

BORIS **(Is opgestaan en naar de tuindeuren gelopen)** Hé pa, ke-kijk nou, een zwe-zwe-zwembad in de tuin.
 SJEF **(Is naast Boris gaan staan)** Goeie hemel, en niet zo'n kleintje. Die heeft een paar stuivers gekost.

BORIS Met een de-duikplank.
 TRUUS Ik ben m'n badpak vergeten.
 SJEF Dan zwem je toch in je onderbroek.
 TRUUS Topless?
 SJEF Niemand die je zit. Moet je kijken, overal staan struiken en bomen.
 TRUUS Maar als nou iemand door de struiken gluurt?
 SJEF Maak je maar niet benauwd, die gaat vanzelf wel op de loop als hij je ziet.
 BORIS Ik de-denk dat ik me-maar een de-duik ga nemen.
 SJEF Jij duikt helemaal niet. Jij blijft hier en wacht.
 BORIS We-waarop dan als ik ve-ve-vragen mag?
 SJEF Tot mijn familie komt uilskuiken.
 TRUUS Misschien zijn ze wel met vakantie.
 SJEF Als je een huis met een zwembad hebt hoef je niet met vakantie Truus. Bovendien staat hier alles open en mensen die met vakantie gaan sluiten af.
 TRUUS Ik vraag me af waar die mensen zijn.

BORIS **(Staat bij de bar)** Ze-zullen we een heel ke-ke-klein glaasje nemen pa? Ik ve-ve-verek van de dorst.
 TRUUS Anders ik wel. Dat kan misschien nog uren duren voordat die mensen komen Sjef.

SJEF Goed, één glaasje dan. Maar laat mij dat doen. **(Loopt naar de bar)**
 BORIS Pe-pa de be-be-barkeeper.
 SJEF Ga zitten en klets niet zoveel.
 TRUUS Ik lust wel een pilsje.
 SJEF **(Kijkt rond)** Pils is er niet. Hier, echte franse cognac. We nemen alle drie een cognacje. **(Schenkt drie glazen in en deelt die uit)**

BORIS Nou, pe-pe-proost dan maar. **(Drinken alle drie)**
 SJEF Hèèè... dat is goed voor de mens. Zo en nu rustig afwachten. **(In de tuin klinkt gelach en stemmen. Truus wordt zichtbaar nerveus)** Nou, wat heb ik je gezegd? Daar zul je ze hebben. Let op verrassing! **(Eugène, Adelheid, Marie-Claire en Willem-Jan komen via de tuindeuren binnen. Truus staat onmiddellijk op en pakt de beide koffers. Het viertal staat aan de grond genageld)**

EUGÈNE Wat eh... wat heeft dit te betekenen? Hoe bent u in 's hemelsnaam binnengekomen?

SJEF (Is inmiddels opgestaan) Door de deur ouwe reus.
ADELHEID Ouwe reu... Eugène, wie zijn deze mensen?
SJEF Ja, daar kijken jullie van op hè? Is dit een verrassing, ja of ja? **(Slaat Eugène vriendschappelijk op de schouder)**

EUGÈNE Meneer, u bent mij uitleg schuldig.
SJEF **(Tegen Truus)** Hoor je dat? Meneer zegt 'ie. Zet die koffers neer Truus. **(Truus piekert er niet over)** Niks te meneren ouwe reus. **(Geeft Eugène heel officieel een hand)** Mag ik mij even voorstellen? Sjef Bruinsma.

EUGÈNE Sj...Sjef Bruinsma?
SJEF Neef Sjef uit België.
ADELHEID **(Voor zichzelf)** Mijn hemel, het verloren familielid.
SJEF Ja daar kijken jullie van op hè? Dat is nog eens een verrassing nietwaar?!

EUGÈNE **(Bekijkt Sjef van top tot teen)** Dat kun je wel zeggen ja...
SJEF Is dat je vrouw ouwe reus?
EUGÈNE Huh...oh eh... ja... ja, dat is mijn vrouw, Adelheid.
SJEF Sjieke naam zeg. **(Geeft Adelheid een hand en een kus op elke wang. Deze schrikt zich een ongeluk en deinst achteruit)**

ADELHEID Aaahhh!!!
SJEF Je hoeft niet zo te schrikken, ik ben tenslotte familie en geschoren heb ik me vanmorgen ook. **(Maakt een gebaar naar Truus en Boris)** Mag ik even voorstellen? Dit is mijn vrouw Truus. **(Eugène steekt zijn hand uit. Truus blijft echter de koffers vasthouden)** Zet die koffers neer Truus. **(Zet koffers neer)**

EUGÈNE Aangenaam eh... aangenaam kennis met u te maken mevrouw eh... Truus... **(Geeft haar een hand. Adelheid doet hetzelfde)**

SJEF En dit is Boris. **(Eugène en Adelheid geven ook hem een hand)** Zijn dat je kinderen ouwe reus?

EUGÈNE Eh ja... eh... nee...
SJEF Ja, wat is het nou? Ja of nee? Je weet toch wel of het je kinderen zijn ouwe schuinsmarcheerder?

ADELHEID Schuinsma...???

EUGÈNE Ja eh... natuurlijk weet ik dat. Dit is mijn dochter Marie-Claire en haar verloofde Willem-Jan.
SJEF **(Geeft een hand)** Aangenaam, ik ben Sjef.
MARIE-C. Dat eh... had ik al begrepen...
SJEF Truus, dit zijn Marie en Wim. **(Truus geeft beiden een hand)**
SJEF Dit is mijn zoon Boris.
BORIS **(Geeft Marie-Claire een hand)** Hallo pe-pe-pop. **(Willem-Jan steekt zijn hand uit, maar die wordt door Boris niet opgemerkt. Deze staart met grote ogen naar Marie-Claire)**

EUGÈNE Maar eh... laten we toch gaan eh... gaan zitten. **(Iedereen gaat zitten)** Kan ik iets te drinken aanbieden?

SJEF We hadden al een cognacje genomen.
EUGÈNE Oh...
SJEF Maar we lusten er nog wel een.
EUGÈNE Allemaal een... cognacje dan maar?
BORIS Lu-lu-lu... **(Adelheid die denkt dat hij een vies woord gaat zeggen, kijkt uiterst verschrikt)**

ADELHEID Pardon?
BORIS Lu-lu-lekker zo'n cognacje.
ADELHEID Oh... juist ja...
EUGÈNE **(Eugène schenkt intussen in en deelt de glazen uit)** Nou, op de... op de kennismaking... dan maar...

SJEF Proost ouwe reus. **(Naar Adelheid)** Proost Aad.
ADELHEID Adelheid. Mijn naam is Adelheid.
SJEF Nou niet meteen zo aangebrand hoor. Ik maak maar een geintje. Zo dat is even een fijne verrassing hè?

EUGÈNE Dat kun je wel zeggen ja...
SJEF Ik dacht bij mezelf, ik schrijf niet wanneer we precies komen, des te groter is de verrassing. **(Tegen Truus)** Nou Truus, gelukt hè?

TRUUS Wat moet ik met die koffers?

SJEF Hè mens, wat zanik je nou toch steeds over die koffers?! Die dingen staan je toch niet in de weg. Drink nou eerst je cognacje maar op, straks pakken we die koffers wel uit.

ADELHEID Uitpakken?

EUGÈNE U wilt die koffers uitpakken?

SJEF Ja we kunnen onze spullen er moeilijk veertien dagen in laten zitten nietwaar?

ADELHEID Veertien dagen???

SJEF Het kan ook iets langer worden, maar dat zien we nog wel. Ligt ook aan het weer natuurlijk.

EUGÈNE Jullie zijn van plan hier te loge...?

SJEF Ja, dat was wel de bedoeling. Hé Truus pak dat cadeautje eens uit die koffer? **(Truus zet de koffer op de salontafel en maakt hem open. Ze begint erin te zoeken)**

SJEF Nou, waar blijft het nou?

TRUUS Ik kan het niet vinden.

SJEF Die koffer zit veel te vol. Haal er eerst maar eens wat uit. **(Truus begint uit te pakken en achtereenvolgens zet ze op de salontafel o.a. een knoert van een draagbare radio, hangertjes om kleren aan te hangen, een grote pot pindakaas en een zak aardappels. Vervolgens allerlei jurken en ondergoed)**

SJEF God mens, je hebt je hele huishouden meegenomen.

TRUUS Hier is m'n badpak.

SJEF Zoek nou eerst dat cadeautje maar.

TRUUS Hier is het.

SJEF **(Geeft een pakje aan Adelheid)** Hier meid, pak aan. Helemaal uit België.

ADELHEID **(Adelheid begint het cadeautje uit te pakken. Er komt een beeldje van manneke pis uit. Adelheid is ontzet)** Oh... mijn hemel...

BORIS Ik he-he-heb hem uitge-ze-ze-zocht. Pa wilde eerst een ander ne-nemen. Maar die had le-le-lang niet zo'n me-mooi lu-lu-lulleke.

SJEF Ja en als je een manneke pis krijgt moet z'n plasser toch goed uit de verf komen, nietwaar?

BORIS Vind je hem me-mooi te-te-tante Aad?

SJEF Tante Adelheid Boris, ze heet Adelheid.

BORIS We-watte?

SJEF **(Slaat Eugène op zijn knie)** Zal ik je eens wat zeggen ouwe reus?

EUGÈNE Ja eh... nou...?

SJEF Ik voel me hier al helemaal thuis. Wat jij Truus?

TRUUS Die eh... die koffers...

SJEF Kan jouw vrouw ook zo zeuren eh... Zeg hoe heet je eigenlijk?

EUGÈNE Wie? Ik?

SJEF Ja, dat je Stoethaspel van achteren heet dat weet ik, maar je voornaam ben ik even kwijt.

ADELHEID Stoetha...???!!!

EUGÈNE Van eh... van Stoetenweg... Eugène van Stoetenweg.

SJEF **(Tegen Truus)** Hoor je dat Truus, Eugène... dat is niet mis hè? **(Truus rommelt nog altijd in de koffer)** Wat zoek je nou?

TRUUS Ik zoek de ketjap.

SJEF Wát zoek je?

TRUUS Ik weet zeker dat ik hem heb meegenomen. Een grote fles...

SJEF Hè mens, doe me nou toch een lol. **(Tegen Eugène)** We hebben altijd gekampeerd zie je en dan moet je van alles meenemen natuurlijk. Truus die ketjap heb je nu toch niet nodig?

TRUUS **(Nog altijd in de koffer)** Ik weet zeker dat ik hem ingepakt heb.

BORIS **(Gebaart naar de openstaande tuindeuren)** Ze-ze-zeg, ke-kan ik al-ve-vest een de-duik nemen?

SJEF Effe wachten Boor, niet zo dringen. Je hebt veertien dagen de tijd jongen.

ADELHEID U bent dus van plan hier voorlopig te blijven.

SJEF Veertien dagen zoals ik zei. Dat is een verrassing hè?

ADELHEID Nogal ja...

TRUUS **(Pakt een grote fles ketjap uit de koffer)** Zie je wel, ik wist het wel.

SJEF Nou, weer een mens gelukkig. **(Tegen Truus)** Stop hem er nou maar weer in, want die heb je voorlopig niet nodig.

EUGÈNE Je schreef me dat we familie van elkaar waren. Kun je me uitleggen hoe de familieverhoudingen precies liggen ?

SJEF Nou Eus, daar vraag je me wat. Als ik goed geïnformeerd ben waren mijn overgrootmoeder en jouw overgrootmoeder zusters van elkaar, maar helemaal zeker ben ik niet.

ADELHEID Maar wanneer u beweerd dat u familie van mijn man bent, zult u toch moeten weten hoe die verhoudingen precies lagen?

SJEF Slecht. Die verhoudingen lagen slecht. De grootste ruzie hebben ze gehad, slaande keet. Maar zo belangrijk is dat niet, dat is al zo lang geleden. Zeg, waar moeten wij ons installeren?

EUGÈNE Installeren?

SJEF Ja, waar kunnen wij ons kampement opslaan?

EUGÈNE Jullie willen hier kamperen?

SJEF Welnee, natuurlijk niet. Ik bedoel, waar zijn onze kamers?

ADELHEID Jullie kamers?

SJEF Ja, we kunnen moeilijk veertien dagen hier blijven zitten nietwaar. We zullen ook een keer moeten liggen.

EUGÈNE Oh... juist ja...

SJEF Gesnopen ouwe reus?

EUGÈNE Ik eh... ik zal jullie de kamer wijzen.

SJEF Twee als het kan.

EUGÈNE Pardon?

SJEF Twee kamers. Eén voor mijn persootje en één voor Truus en Boris.

BORIS Pe-pardon? Moet ik bij me-ma op de ke-ke-kamer?

SJEF Ja, want ze snurkt als een dokwerker.

BORIS Ne-nou lu-lu-lekker dan.

EUGÈNE **(Staat op)** Wanneer jullie mij maar willen volgen.

SJEF Pak die koffers Truus. **(Truus fluistert Sjef iets in zijn oor. Deze zegt daarop tegen Adelheid)** Truus vraagt of de ketjap in de koelkast mag. Ze blijft er maar mee bezig hè?!

ADELHEID In de koelk... ja eh... laat maar op de tafel staan, dat doe ik dan wel. **(Het drietel gaat samen met Eugène af)**

MARIE-C. **(Na een ogenblik stilte)** Mamá...

ADELHEID Niet praten. **(Ze zwijgen weer, nog helemaal ondersteboven)**

WILLEM-J **(Tegen Marie-Claire)** Neem me niet kwalijk, maar... is dit jouw familie?

MARIE-C. **(Droog)** Nee... van mijn vader.

WILLEM-J Oh... van die ouwe reus... **(Iedereen zwijgt weer)**

EUGÈNE **(Komt terug)** Mijn lieve hemel, wat gebeurt hier allemaal?

ADELHEID Jouw familie Eugène.

EUGÈNE Dit is toch werkelijk...

MARIE-C. Asociaal papá.

ADELHEID De juiste uitdrukking Marie-Claire.

WILLEM-J Ongelooflijk.

ADELHEID **(Wijst op manneke pis)** En dan dat pornografische beeld. Dat gééf je iemand toch niet.

MARIE-C. **(Pakt het beeldje)** Hij heeft inderdaad een mooi lulleke.

ADELHEID Marie-Claire! **(Tegen Eugène)** Waarom heb je niet gezegd dat deze mensen hier niet kunnen blijven Eugène?

EUGÈNE Als jij het dan allemaal zo goed weet, waarom heb jij hen dat dan niet verteld?!

ADELHEID Is het mijn of jouw familie?

WILLEM-J Ze zijn van plan veertien dagen te blijven.

MARIE-C. In ieder geval is dit niet die burgemeester papá.

ADELHEID En dan die zoon, die eh... die Boris...

MARIE-C. Wat een simpele ziel.

ADELHEID Wat moeten we hier nu mee aan Eugène?

EUGÈNE Geen idee. Ik kan die mensen toch moeilijk weer wegsturen, nadat ik hen eerst de kamers heb gewezen?

ADELHEID Dat had je nooit moeten doen.

EUGÈNE Ik ben ook overvallen Aad... eh... Adelheid.
BORIS **(Achter het toneel)** He-hallo... ve-ve-volluk!
EUGÈNE **(Gaat naar de deur)** Ja, wat is er?
BORIS **(Achter het toneel)** Ke-kan ik nu ei-ei-eindelijk een de-duik nemen?
EUGÈNE Eh ja... ga je gang. Doe alsof je thuis bent.
ADELHEID Ja, dat ontbrak er nog maar aan.
BORIS **(Komt op in een uiterst klein zwembroekje. Op zijn borst een tatoeage van een naakte vrouw)** De-dan ga ik me-me-maar. **(Terwijl Boris door de tuindeuren afloopt, valt Adelheid flauw en valt tevens het doek)**

DOEK

